

Birçok kitabıma girmiş, Sezen Aksu.
Önce *Prenslerin Adası*'ndadır. Rize'den
Büyükkada'ya konuk, belki gelin gelen on yedi,
on sekiz yaşlarındaki Ayşe bir akşam bahçede
genç kuzenine (planlanan izdivaç onunla
değil) kendini anlatmak ister, başaramaz,
Sezen Aksu'yu anlatır: *Hiç uyumuyormuş
Sezen Aksu, biliyor musun sen? Ben de biraz
onun gibiyim. Gecenin bir saatinde uyanır,
lambamı yakarım, oturur yazarım.*”

Sezen Aksu sadece Ayşe'nin değil, tüm
kızların gözünde çok fark atan, pozitif bir rol
model olduğu için *Koş Süreyya Koş*'a da vardı.
*Bana Modern Türkün Tarifini Yapabilir misin
Kaan?*'da gene o. Çünkü *Modern Türk* biraz
da Sezen Aksu'ya değmiş, onu bolca dinlemiş,
onun epeyce değiştirdiği biridir de. Kitapta
“ulusun en derin özlemini”(neydi derin özlem,
izninizle spoiler vermeyeyim, VK, 2022)
seslendiren şarkıyı da ona bestelettim, daha ne
diyeyim?

Sezen Aksu İzmir'de doğmuş (ne iyi ki
doğmuş!), oysa benim için o daha çok
İstanbul'dur. Bu kentte hiçbir semt, mahalle,
köşe bucak yoktur ki, takside, dolmuşta bir

Sezen Aksu şarkısı eşliğinde arşınlanmamış olsun. Ayrıca belgeselinin kahramanlarından Sarajevolu tiyatro yönetmeni, Haris Pasovic (2012'de Sarajevo'nun kuşatılışının 20. yıl anmasında, 11 541 boş kırmızı iskemleli Sarajevo Red Line-Sarajevska Crvena Linija'yı tasarlayacak olan) tek kelime Türkçe bilmesede bir Sezen manyağıydı. O İstanbul şarkısı var ya! Ahh, onu bir edinsem, her gün dinlerdim, diye inliyordu, acıdım, memlekete döner dönmez CD'sini postaladım. Böyledir Sezen Aksu. Ayrı ayrı her birimizin, tam olarak hiçbirimizin. Ve yazarın sözüyle, *hep otuz yaşındaki kadın*.

Yukarıdaki metni bir gazete istemişti birkaçımızdan, sanıyorum bir Sezen Aksu yıldönümü dolayısıyla, taranmış bana tilt bölümü dijitalde arşivimde bulsam da kupürünü ara ara bulamadım bugün. Benim *Modern Türk* çıkmış, İstanbul'un mahallelerinden bahsetsem de bir şarkısınının, tam da kara kışın şu günlerinde hastane duvarlarını delerek pek ekstrem bir anında size ulaşabilmesinden, ellerinizi tutmasından bahsetmemişim; yani gazetenin tarihi 2010

öncesi olmalı.

Yonca Lana Feride'nin yazılmasına ve Sezen'in bir kadın Ulysses gibi oraya da uzanmasına ise daha epeyce vakit var.

En dramatiğinden, en coşkulusuna, hayatımın kaç durağında Sezen Aksu'nun yanıbaşındalığı.

Onun hırpalanması, bizlerin de hırpalanması demek.